

srebrna rosa se je lesketala po velikih, dehtečih rožah. Široko drevje je mirovalo, in tam na obronku je curljal samoten vrelec in je pel jutranjico-zahvalnico.

Prispela sta Bisernica in Grozdan do grmovja, in tam se je poslovil deček in je izginil. Stopil je izza visokih smrek črni mož, in Bisernica se ga ni bala več. Prijazno se ji je smehtjal in je momljal nekaj v brado. Ponesel jo je preko skalnatega griča in jo je zapustil onkraj hudournika.

Šla je Bisernica vesela proti domu. Krasna je bila kakor kraljična devete dežele. Blestel se ji je zlati dijadem na glavi, in šumela je svilena, rožnata obleka. Noge so ji bile obute v mehke, žametne čeveljčke z bisernimi pentljami in prepasana je bila z zlatim pasom. Resnično — bila je krasna kakor kraljična iz devete dežele.

Začudili so se ji doma in je niso spoznali. Mislili so, da je stopil angel iz neba, ali pa je došla svetla cesarična, da jim pomaga iz bede. Gledali so jo in so ugibali. In tudi mati je niso spoznali. Bisernica je stopila molče k bolni sestriči in ji je kanila v usta kapljico čudotvorne vode. In takoj so se povrnile Zlatici mlade moči. Dvignila se je in je vstala zdrava.

In tedaj je Bisernica vse povedala. Dolgo, dolgo je priposedovala o dobri vili Cvetani materi in sestriči in ljudem, ki so prihajali začudenici samotni koči. Šel je glas o sreči male Bisernici od hiše do hiše, in ljudje so prihajali trumoma k Bisernici po čudotvorno vodo. In Bisernica je razdala vso in se je smehtljala zadovoljno in srečno.

— In še tisti dan je odšla črna kuga iz zagorske vasi, in je odšla tudi bleda lakota. Prišla je sreča in blagostanje, ker je delila Bisernica darove vile Cvetane med ljudi. Ljubili so jo vsi, in glas njene lepote in dobrote je šel daleč po deželi.

Jožef Vandot.

LASTOVKAM.

Kam letite,
kam bežite,
drobne ptice
lastavice?

V tujo tja deželo
me letimo zdaj;
tam je vse veselo,
tam je večen maj.

Tam pomlad je večna, —
a med vas
se priseli zima
in pa mraz...

Drage ptice lastavice,
jaz bi z vami šel,
ko imel bi perutnice,
ko bi smel...

Ratislav Selski.

